

про виявлення грошових знаків з ознаками підробки. – Стаття.

В статті проаналізовані окремі обставини та фактори, які потребують додаткового дослідження та зумовлюють виникнення певних тактичних дій початкового етапу досудового розслідування по даній категорії кримінальних проваджень.

Ключові слова: кримінальне правопорушення, фальшивомонетництво, судова експертиза, платіжні засоби, збут підробленої валюти, криміналістичні дослідження.

Аннотація

Тимчишин А.М. Тактика действий работников ОВД при получении информации про выявлении денежных знаков с признаками подделки. – Статья.

В статье проанализированы отдельные обстоятельства и факторы, которые требуют дополнительных исследований и вызывают необходимость появления некоторых тактических действий начального этапа досудебного расследования по данной категории уголовных производств.

Ключевые слова: уголовное правонарушение, фальшивомонетничество, судебная экспертиза, платёжные средства, сбыт поддельной валюты, криминалистические исследования.

Summary

Tymchyshyn A.M. Tactics of the officials' of police actions when receiving information about revelation of currency notes with signs of counterfeiting. – Article.

This article analyses certain aspects and factors which need additional research, cause the appearance of certain difficulties at the institution criminal of proceedings in this category of cases.

Key words: crime, counterfeiting, forensic expertise, means of payment, sale of counterfeit currency, criminalistics research.

УДК 343.112**С.В. Томин**

кандидат юридичних наук, доцент
доцент кафедри кримінального
права, процесу та криміналістики

Івано-Франківського факультету
національного університету
«Одеська юридична академія»

ОСОБЛИВОСТІ ДОКАЗУВАННЯ У ПІДГОТОВЧІЙ ЧАСТИНІ СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ В КОНТЕКСТІ НОВОГО КПК УКРАЇНИ

Необхідність існування підготовчої частини судового розгляду як етапу судового провадження визначається закономірностями розгляду справи по суті. Цілком очевидно, що суд не може відразу після відкриття судового засідання приступити до суті справи – розслідування фактичних обставин, які складають основу судового спору. Попередньо він повинен здійснити сукупність процесуальних дій, які об'єднані однією метою – перевірити і встановити, чи є всі необхідні умови для того, щоб повно і якісно провести судове слідство і згодом винести у справі правосудне рішення.

Про це у своїх працях зазначали такі науковці, як А.С. Александров, К.Б. Калиновський, Т.Д. Пан, І.Д. Перлов, А.В. Смірнов, М.С. Строгович, Ю.К. Якимович та ін.

Однак, як вбачається з аналізу наукових праць, присвячених судовому розгляду як стадії кримінального провадження, автори обмежуються визначенням цього етапу судового розгляду та переліком дій, які вчиняються під час його провадження, уникаючи дискусії щодо реалізації на вказаному етапу судового провадження окремих елементів процесу доказування.

Враховуючи зазначене, метою цього дослідження є з'ясування особливостей процесу доказування у підготовчій частині судового розгляду.

Для її досягнення вирішенню підлягають наступні завдання: 1) розкрити мету та завдання підготовчої частини судового розгляду; 2) визначити особливості вирішення у підготовчій частині судового засідання завдання, пов'язаних з доказуванням; 3) охарактеризувати межі аналізу та оцінки сторонами та судом джерел доказів; 4) обґрунтувати

значення поділу доказів на докази обвинувачення та захисту для вчинення процесуальних дій у підготовчій частині судового засідання; 5) аналізується співвідношення процесу доказування у підготовчій частині судового розгляду та на судовому слідстві.

У контексті обговорення питання про завдання та цілі підготовчої частини судового засідання доречно навести судження А.В. Смирнова і К.Б. Калиновського, що завдання цього етапу полягають у виконанні судом певних процесуальних дій щодо забезпечення прав учасників судового розгляду, а також повного та об'єктивного з'ясування обставин справи в судовому слідстві [11, с. 515].

На думку Ю.К. Якимовича і Т.Д. Пана, підготовча частина судового засідання, як початковий етап судового розгляду, має на меті встановити і підготувати проведення судового засідання і ухвалити необхідні рішення для ефективного його проведення [12, с. 120].

За словами Н.Я. Калашникової: «У початковій частині судового розгляду суд повинен виконати дії, що мають на меті підготувати процесуальні умови, необхідні для постановлення законного і обґрунтованого вироку: усунути перешкоди, що заважають повному, всебічному і об'єктивному дослідженню справи; повідомити осіб, які беруть участь у справі, про надані їм процесуальні права» [6, с. 330].

Схожої позиції дотримується з даного питання А.С. Александров: «Підготовча частина судового засідання є першою частиною стадії. Мета її в тому, щоб підготувати умови для нормального проведення судового слідства, встановлення істини у справі, забезпечення прав і законних інтересів осіб, які беруть участь у провадженні» [9, с. 389].

Мета підготовчої частини судового засідання полягає в тому, щоб забезпечити досягнення істини у справі. Як писав М.С. Строгович: «Підготовча частина судового засідання полягає у виконанні судом і сторонами певних процесуальних дій, мета яких – забезпечити повне і правильне з'ясування обставин справи, перевірку та оцінку доказів у наступній частині судового розгляду – на судовому слідстві» [7, с. 204-206]. Звичайно, можна сказати, що подібна мета стоїть перед учасниками процесу загалом. Але важливо, по-перше, підкреслити цю «включеність» в єдиний процес даної його частини через категорію істини, а по-друге,

відзначити, що на кожному етапі провадження у справі єдина процесуальна мета досягається різними засобами і у різних формах. Для підготовчої частини досягнення спільної мети процесу відбувається через набір конкретних завдань, що вирішуються судом і сторонами через вчинення передбачених Кримінальним процесуальним кодексом процесуальних дій.

На досліджуваному етапі остаточно перевіряється наявність умов для: проведення судового слідства, належного дослідження і оцінки доказів, постановлення законного та обґрунтованого вироку [4, с. 325], перевіряється явка осіб, викликаних до суду та вчиняються інші дії, спрямовані на організацію судового процесу [2, с. 317].

Враховуючи зазначене, до завдань даного етапу провадження у справі в суді доцільно віднести такі: 1) вчинення процесуальних дій, спрямованих на захист прав і законних інтересів учасників кримінального судочинства; 2) підготовка умов для подання і дослідження доказів на судовому слідстві; 3) вжиття заходів щодо усунення перешкод для подальшого розгляду кримінальної справи; 4) вчинення процесуальних дій, необхідних для формального початку судового розгляду по справі; 5) з'ясування нових обставин у справі, мають значення для подальшого доказування предмета судового спору.

Таким чином, в коло завдань, що вирішуються на підготовчій частині судового засідання, необхідно віднести також завдання, пов'язане з доказуванням. Мова йде не про власне з'ясування обставин, що входять до предмету доказування у справі, а встановлення обставин, що складають свого роду передумови для судового доказування. На етапі, що передуює судовому слідству, з'ясовуються лише проміжні доказові факти, важливі з точки зору вирішення питання про допустимість дослідження і перевірки доказів, як наявних у матеріалах справи, так і тих, що вперше представляються сторонами.

У сучасній кримінально-процесуальній літературі часто зустрічаються коментарі, що свідчать про недооцінку значення даної частини стадії судового розгляду, зведення її до проведення підготовчих дій до судового слідства. У деяких роботах вихідним пунктом у

міркуваннях про сутність і значення підготовчої частини судового засідання є посилення на назву даного етапу судочинства. Тим самим, ніби відразу принижується його роль і в певній мірі зумовлюється подальший хід роздумів з приводу означеного явища. Так, А.І. Трусов говорить з приводу змісту підготовчої частини судового засідання, що сама назва «підготовча частина» вказує на те, що вона не може включати будь-яких дій суду та сторін, спрямованих безпосередньо на розгляд справи по суті. Мета цієї порівняно невеликої, початкової частини судового засідання інша. У ній відбуваються дії, спрямовані на перевірку наявності процесуальних умов, необхідних для розгляду справи в даному засіданні, і вирішуються питання про можливість розгляду справи при даному складі суду, наявному складі учасників розгляду, прибулих до суду, експертів, свідків і т.п. [10, с. 471].

Перераховуючи події, які згідно із законом повинні відбуватися в розглянутій частині судового розгляду, А.І. Трусов, говорить про них скоріше як про рутину, процедурну формальність. Втім, наступними своїми висловами він віддає належне значущості процесуальних дій сторін і суду та їх правовим наслідкам. Так, він справедливо вказує на те, що у разі виявлення недостатності будь-яких процесуальних умов для розгляду справи у даному засіданні, тут же вчиняються дії, спрямовані на заповнення відсутніх умов (заміна відведеного судді, прокурора, секретаря, експерта, спеціаліста, перекладача; вжиття заходів щодо забезпечення явки відсутнього потерпілого, свідка, експерта і т.д.) і підготовку можливості правильного, нормального здійснення дій у всіх наступних частинах судового розгляду [10, с. 471].

Більш правильну позицію, на нашу думку, займає В.Ф. Попов. Зокрема, він справедливо відзначає, що підготовча частина судового засідання покликана полегшити вирішення всіх необхідних питань в цілях успішного подальшого проведення судового розгляду. У підготовчій частині судового розгляду немає і не може бути самотійного дослідження обставин, оскільки на даному етапі лише створюються матеріальні і процесуальні передумови для самотійного, повного і всебічного їх дослідження судом і правильного вирішення справи при дотриманні законних прав та інтересів усіх учасників кримінального

судочинства. У кінцевому підсумку саме на забезпечення належного проведення майбутнього судового слідства спрямовані практично всі дії і рішення суду, здійснювані на цьому етапі [1, с. 594].

Говорячи про сутність підготовчої частини судового засідання, не можна залишити без ретельного аналізу найважливіше і дискусійне питання – про присутність у ньому елементів доказування. З огляду на окреслені вище завдання цього етапу судового розгляду кримінальної справи, такі елементи присутні.

Проте зазвичай у науковій літературі вказується, що в підготовчій частині судового засідання не відбувається ще розгляд справи по суті, що суть справи досліджується лише у наступних частинах судового розгляду. Вважаємо, що таке судження є правильним лише частково. Дійсно, в цій частині судового розгляду ще не проводиться дослідження та оцінка доказів, які впливають на прийняття рішень, визначають подальший рух справи. Однак при обговоренні і вирішенні ряду питань, що відносяться до підготовчої частини судового засідання, суд і сторони торкаються в тій чи іншій мірі суті справи. Разом з тим, якщо виходити з того, що подання доказу починається з моменту оголошення стороною про наявність даного доказу, то, безсумнівно, ми повинні зробити висновок, що в підготовчій частині судового засідання цей початковий момент доказування має місце.

На цю обставину справедливо вказував І.Д. Перлов. Він писав, що при обговоренні в підготовчій частині судового засідання клопотань сторін про виклик нових свідків, при вирішенні питань про можливість розгляду справи у відсутності учасників кримінального провадження, які не з'явилися, суд і сторони не можуть не торкатися певною мірою обставин справи. Сторони повинні проаналізувати і оцінити, наскільки достатні або недостатні ті джерела доказів, які є в розпорядженні суду для того, щоб правильно вирішити справу по суті. Сторони не можуть не дати в певних, звичайно, межах, обумовлених завданнями підготовчої частині судового розгляду, аналіз та оцінку джерел доказів, які відсутні в даному засіданні суду і які повинні бути долучені додатково судом. Вони не можуть не вказати на те, яке значення ці джерела доказів мають або

можуть мати для справи, як може вплинути їх відсутність на результат справи. Відзначаючи істотність або неістотність для справи показань свідків або висновків експертів, які не з'явилися, сторони не можуть не торкнутися оцінки певною мірою показань і висновків, даних свідками та експертами під час досудового розслідування. Тільки такий розгляд цього питання сторонами може переконати суд у необхідності прийняття того чи іншого рішення з цього важливого процесуального питання [5, с. 45].

Разом зі сторонами таку ж аналітичну роботу повинен виконати і суддя (кожен зі складу суду), який вирішує це питання. Таким чином, стає зрозумілим, що, не торкаючись суті справи, не можна правильно вирішити питання про її розгляд за відсутності свідків, експертів, потерпілих, підсудних та інших учасників процесу, які не з'явилися, а також про витребування, отримання та приєднання до справи нових доказів.

Сучасний кримінальний процесуальний закон, проїнятий змагальною ідеологією, уповноважує кожну зі сторін самостійно представляти свої докази. Згідно поділу доказів на обвинувальні і виправдувальні, сторона обвинувачення представляє докази, що підтверджують обґрунтованість обвинувачення, а сторона захисту - докази, що підтверджують її позицію у справі.

У підготовчій частині судового засідання в принциповому плані повинно бути визначено коло джерел доказів, за допомогою яких буде встановлюватися предмет доказування, насамперед у вигляді показань свідків, які буде представити суду кожна із сторін. Відповідно, не можна заперечувати того, що фактично в підготовчій частині судового доказування вже починається.

Щодо свідків необхідно зазначити, що перевірка їх явки в суд може мати місце в тому засіданні, на яке вони були викликані судом у відповідності з пропозицією сторони (сторін). У зв'язку із зазначеною особливістю доречно звернути увагу на те, що вирішення питань, які відносяться до підготовчої частини судового засідання, має місце на початку кожного судового засідання, а не тільки при відкритті процесу. Тому дана процедура може повторюватися в більш або менш розгорнутому вигляді протягом всього процесу, щоразу випереджаючи

собою проведення судового слідства.

Свідки обвинувачення і свідки захисту повинні викликатися судом згідно домовленості, досягнутої сторонами про порядок дослідження доказів. Іншими словами, первинна ініціатива повинна виходити від сторони. Це її право – запропонувати суду викликати і допитати даного свідка. Суд у свою чергу зобов'язаний викликати свідка і забезпечити належну процедуру підготовки свідка до дачі показань згідно з правилами, встановленими главою 27 КПК.

На жаль, встановленню в судовій практиці змагальності при представленні доказів сторонами заважають слідчі традиції і культура судочинства, що склалися не за одне покоління юристів. Фундаментальний вплив на порядок судових дій здійснює, звичайно, і структура нашого процесу. З причини слідчого порядку досудової підготовки справи у нас не завжди чітко дотримується при представленні доказів поділ свідків на свідків обвинувачення і свідків захисту.

Разом з тим, такий поділ закріплений у новому КПК України, у ч. 1 ст. 349 якого зазначається, що докази зі сторони обвинувачення досліджуються в першу чергу, а зі сторони захисту – у другу [3].

У зв'язку з цим, правильним не тільки з теоретичної точки зору, але і з практичної, вважаємо чіткий поділ свідків на тих, хто представляє обвинувачення і тих, хто представляє захист. Важливо і для прокурора і для захисника визначитися, якого свідка вважати свідком обвинувачення, а якого свідком захисту. Вважаємо, що у спірних випадках це питання має спеціально вирішуватися в підготовчій частині судового засідання. У всякому разі, положення ч. 2 ст. 342 КПК не повинно тлумачитися в тому сенсі, що головуючий задовольняється пасивним засвідченням явки учасників процесу в судове засідання. Не нав'язуючи свою позицію сторонам, головуючий зобов'язаний ставити перед ними питання для обговорення, вжиття заходів щодо усунення виявлених перешкод і домогтися взаємодії, яка повинна привести до прийняття правильних рішень.

Кожна сторона повинна представляти показання того свідка, який підтверджує факти на її користь. Порядок представлення своїх свідків має

вирішуватися цією стороною. Вважаємо це абсолютно необхідною умовою становлення культури змагального правосуддя. Виконання цієї умови впливає зі змісту нашого процесуального законодавства: сторони господарі своїх доказів. Це дозволяє сторонам краще реалізовувати свої тактичні схеми та усуває сумніви в упередженості суду. Ніхто не може позбавляти сторону захисту представляти свої докази, допитувати свідків захисту. Ні суд, ні слідчо-обвинувальна влада не має права нав'язувати захисту порядок подання та дослідження доказів. І навпаки.

Вищезазначене у повній мірі стосується не тільки свідків, але й експертів та фахівців. Реалізація принципу змагальності неминуче призводить до висновку про те, що в обох сторін можуть бути свої «наукові помічники», які покликані на суді з використанням спеціальних знань дати роз'яснення з приводу питань, що мають, на думку сторони, яка їх запросила, суттєве значення для правильного вирішення справи. Не вдаючись у дискусійні питання з даного предмета, які, як відомо, можуть стосуватися самої можливості подання альтернативних експертних, спеціальних думок, відзначимо, що так само, як і у випадку зі свідками, суд у підготовчій частині судового засідання повинен з'ясувати питання про явку того або іншого експерта, спеціаліста в судове засідання і зняти всі сумніви, всі розбіжності, наявні з приводу участі в судовому процесі даного учасника.

Таким чином, доказовий матеріал зазнає певної попередньої підготовки, включаючи свого роду і сортування і відсіювання, яка повинна зробити його не тільки зручним до використання під час судового слідства, але закласти початок самого процесу використання доказів на суді, як того вимагає КПК, в дусі змагальності, з безумовним дотриманням прав сторони захисту на можливість безперешкодного представлення своїх доказів і дослідження обвинувальних доказів.

На жаль, більшість авторів дотримуються іншої думки. Так, Т.Г. Морщкова зазначає: «На цьому підготовчому етапі суд виносить рішення, що не вимагають дослідження доказів і визначають подальший рух справи. Виконання цих дій на самому початку судового засідання дозволяє суду з'ясувати без зайвих витрат часу питання про можливість успішного розгляду справи і усунути наявні перешкоди» [8, с. 478]. На

наш погляд, в цьому висловлюванні є цілий ряд спірних тверджень. Перш за все, це стосується дослідження доказів. Ми вважаємо, що елементи дослідження доказів мають місце в даній частині судового розгляду. Мова йде не тільки про вирішення питань, пов'язаних з явкою свідків, у тому числі про вирішення клопотань щодо допиту в якості свідка особи, яка з'явилася в судові засідання, але і про продовження спору з приводу допустимості доказів, які мали місце на попередніх слуханнях і щодо яких сторона може зробити нову заяву або заявити клопотання, пов'язане з визначенням долі даного доказу. Не можна не сказати і про те, що на даному етапі провадження у справі можна ініціювати недопустимість того чи іншого доказу і заявити клопотання з цього приводу в порядку, встановленому ст. 350 КПК.

Неправильним, на наш погляд, є і категоричне твердження про те, що в підготовчій частині судового засідання не можуть прийматися рішення, що визначають подальший рух справи. Якщо взяти справи, які вирішуються в особливому порядку, передбаченому главою 30 КПК, то саме в підготовчій частині можуть бути з'ясовані такі обставини, які виключають подальше провадження у справі в зазначеному порядку і зобов'язують суд винести рішення про перехід на звичайний режим судового розгляду. Крім того, у кожній справі в підготовчій частині судового засідання при з'ясуванні питань, що стосуються роз'яснення прав учасникам процесу, про які йде мова в главі 28 КПК, може з'ясуватися те, що їхні права були порушені, і тому суд змушений буде прийняти рішення про повернення кримінальної справи прокурору. Справа може бути зупинена, якщо з'ясується, що підсудний переховується від суду і його місцезнаходження невідоме.

Нарешті, важко зрозуміти, що має на увазі Т.Г. Морщакова під успішним розглядом справи: винесення обвинувального або виправдувального вироку або закриття справи. На наш погляд, підготовча частина судового засідання створює умови для проведення судового слідства відповідно до закону.

Ми вважаємо, що в певній мірі суд разом зі сторонами з'ясовує суть справи і при обговоренні питань, пов'язаних з відводом суддів, секретаря

судового засідання, прокурора, експерта, перекладача. При обговоренні та вирішенні подібних питань суду доводиться з'ясовувати різного роду обставини, пов'язані з особистою зацікавленістю учасників процесу та їх родичів у результаті справи, стосунками осіб з підсудними, потерпілим або іншими учасниками процесу, тобто з'ясовувати все те, що викликає сумнів в об'єктивності та неупередженості осіб, щодо яких заявлено відвід. Не можна не визнати, що обговорення і вирішення цих питань судом також стосується у певних межах суті справи.

Таким чином, перевірка та оцінка доказів у підготовчій частині судового розгляду суттєво відрізняються від аналогічних операцій, що провадяться в судовому слідстві чи в судових дебатах. У підготовчій частині судового розгляду суд і сторони працюють з доказами не з точки зору з'ясування їх достовірності чи недостовірності, а лише з точки зору допустимості та належності їх до даної справи, даючи при цьому відповідь на запитання, яке значення ці докази можуть мати для даної справи. Іншими словами, здійснюється попередня робота з формування фактичного матеріалу. У наступних частинах стадії судового розгляду суд і сторони аналізують поданий фактичний матеріал і оцінюють його з точки зору достовірності, переконливості, тобто в кінцевому підсумку придатності для того, щоб стати підставою для винесення обвинувального або виправдувального вироку.

Відповідно до цього аналіз і оцінка доказів у підготовчій частині судового розгляду переслідують інші цілі, ніж аналіз і оцінка доказів у наступних частинах судового розгляду. Це і визначає різний обсяг дослідження доказів до судового слідства і на самому судовому слідстві, вузький і обмежений – в першому випадку і більш широкий і всебічний – у другому випадку.

Література

1. Коментарий к Уголовно-процессуальному кодексу Российской Федерации. / Под ред. В.И. Радченко. – М: Бек, 2006. – 711 с.
2. Король В.В. Кримінальний процес України (Особлива частина): Навч. посіб. / В.В. Король. – Івано-Франківськ, ВДВ ЦІТ ПНУ ім. В. Стефаника, 2007. – 596 с.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI

[Електронний ресурс]. – Режим доступу до документа: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/paran2#n2>.

4. Лобойко Л.М. Кримінально-процесуальне право: Підручник / Л.М. Лобойко. – К.: Істина, 2010. – 496 с.
5. Перлов И.Д. Подготовительная часть судебного разбирательства в советском уголовном процессе / И.Д. Перлов – М.: Госюриздат, 1956. – 182 с.
6. Советский уголовный процесс / Под ред. Д. С. Карева. – М.: Высшая школа, 1968. – 552 с.
7. Строгович М.С. Курс советского уголовного процесса: В 2-х т. / М.С. Строгович. – Т. 2: Порядок производства по уголовным делам по советскому уголовно-процессуальному праву. – М.: Наука, 1970. – 516 с.
8. Уголовно-процессуальное право Российской Федерации: Учебник / Отв. ред. П.А. Лупинская. — М.: Юристъ; 2003. — 797 с.
9. Уголовный процесс России: Учебник/ Научн. ред. В.Т. Томин. – М.: Юрайт-Издат, 2003. – 821 с.
10. Уголовный процесс: Учебник для студ. юрид. вузов / Под. ред. Гуценко К.Ф. – 5-е изд., перераб. и доп. – М.: Зерцало, 2004. – 704 с.
11. Уголовный процесс: Учебник для вузов / 2-е изд. Под общ. ред. А.В. Смирнова. – СПб.: Питер, 2005. – 699 с.
12. Якимович Ю.К. Судебное производство по УПК Российской Федерации / Ю.К. Якимович, Т.Д. Пан. – СПб.: Изд-во Р. Асланова "Юрид. центр Пресс", 2005. – 249 с.

Анотація

Томин С.В. Особливості доказування у підготовчій частині судового розгляду в контексті нового КПК України. – Стаття.

У статті досліджуються особливості процесу доказування у підготовчій частині судового розгляду. На основі наукових праць та положень чинного законодавства автор визначає особливості вирішення у підготовчій частині судового засідання завдань, пов'язаних з доказуванням, характеризує межі аналізу та оцінки сторонами та судом джерел доказів, обґрунтує значення поділу доказів на докази обвинувачення та захисту для вчинення процесуальних дій у підготовчій частині судового засідання.

Ключові слова: підготовча частина, судове засідання, доказування, свідки обвинувачення, оцінка доказів.

Аннотация

Томин С.В. Особенности доказывания в подготовительной части судебного разбирательства в контексте нового УПК Украины. – Статья.

В статье исследуются особенности процесса доказывания в подготовительной части судебного разбирательства. На основе научных работ и положений действующего законодательства автор определяет особенности решения в подготовительной части судебного заседания задач, связанных с доказыванием, характеризует пределы анализа и оценки сторонами и судом источников доказательств, обосновывает значение деления доказательств на доказательства обвинения и защиты для осуществления процессуальных действий в подготовительной части судебного заседания.

Ключевые слова: подготовительная часть, судебное заседание, доказывание, свидетели обвинения, оценка доказательств.

Summary

Tomyn S.V. Features of proof in the preparation of the trial in the context of the new CPC of Ukraine. – Article.

There are analyzed the process of proof in the preparatory part of the trial in this article. Based on scientific studies and the current legislation author defines the features of the solution in the preparatory hearing problems associated with proving, beyond characterizing the analysis and evaluation of the parties and court sources of evidence justifies separation value evidence in the prosecution and defense evidence for judicial proceedings in preparatory part of the trial.

Keywords: preparatory part, trial, evidence, witnesses of the prosecution, evaluation of evidence.

УДК 343.14

А.С. Тунтула

кандидат юридических наук,
доцент кафедры уголовного и
гражданского права
и процесса Черноморского
государственного университета
имени Петра Могилы

**ДОКТРИНА СТУПЕНЧАТОГО ВИДОВОГО ДЕЛЕНИЯ
ЛИЧНОСТНЫХ ИСТОЧНИКОВ АНТИКРИМИНАЛЬНЫХ
СВЕДЕНИЙ**